

ש"ש אַצְבָּעוֹת מְתִיחְדִין בְּקוֹלְמוֹס לְפְתִיבָה, בְּקוֹלְמוֹס לְפְתִיבָה, וְעַלֵּיהֶם אָמַר בֶּן זֹמָא, אֵין בֵּין מַיִם הָעֲלִיוֹנִים לְמַיִם הַתַּחְתּוֹנִים אֲלָא כְּשֶׁלֶשׁ אַצְבָּעוֹת, וּשְׁנֵי אַצְבָּעוֹת הֵם שְׁסוּמְכִים אוֹתָם, וְהֵם כְּשֶׁנִּי לְבוּשִׁים שְׁפְרוּסִים זֶה אֶצֶל זֶה, רְזִיא "ל הוּא אוּרִיא"ל, וְעַלּוּ נְאָמַר וְזֶה זְכַר"י, עַם ו"ה - מֵאֲתַתִּים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה, וְזֶה רְזִיא"ל, שְׁמֵי עַם י"ה - שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחֲמֵשׁ. שְׁמוּעָא"ל מִטְטְרוּן י' הוּא"ל רֵאשִׁי תְבוֹת שְׁמֵי. חֲסִדִיא"ל מִצַּד הַחֲסֵד, גְּבַרִיא"ל מִצַּד הַגְּבוּרָה, אוּרִיא"ל מִצַּד הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, בְּכָל צַד אֲלֵי הוּא מִצַּד הָאֵם, וְהֵם אֲל"י, א' כְּתָר, י' חֲכְמָה, ה' הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, שְׁהִיא מְגַדֵּל עוֹ שֵׁם יְהו"ה.

וְעוֹד אָמַר אוֹתוֹ זְקַן: רַבִּי רַבִּי, וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִיִּם הוּא, שְׁתֵּי יָדַיִם כּוֹתְבוֹת מִיַּמִּין וּמִשְׁמָאל, אֲבָל חֲרוֹת עַל הַלְחַת, הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, (בֶּן י"ה הוּא וְדֹא"י). כְּמָה מְלֹאכִים סוֹפְרִים יֵשׁ לְמַעְלָה שְׁפּוֹתֵבִים אֶת זְכוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכְמָה מְלֹאכִים שְׁחוֹתֵם הַמְּלַךְ בִּידֵיהֶם שְׁחוֹתֵמִים אֶת זְכוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכְמָה מְלֹאכִים שְׁשׁוֹקְלִים קְלוֹת וְחֲמוּרוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, זֶהוּ שְׁכַתּוּב אֵיזָה סוֹפֵר אֵיזָה שׁוֹקֵל, וְכַשֶּׁהוּא חוֹתֵם בְּטַבְעַת הַמְּלַךְ שְׁהוּא ו' (י), אֵין לְהַשִּׁיב. חוֹתֵם הוּא ו', חוֹתֵם אָמַת, יָד כּוֹתֵב וְיָד חוֹתֵם. ה' תַּחְתּוֹנָה כּוֹתֵב, ה' עֲלִיוֹנָה חוֹתֵמַת, שְׁהֵם ה' אַצְבָּעוֹת שֶׁל יָד יָמִין וְה' אַצְבָּעוֹת שֶׁל יָד שְׁמָאל. ה' תַּחְתּוֹנָה כּוֹתֵב בְּאוֹת ו', שְׁהוּא קוֹלְמוֹס, קְנָה שֶׁל וְרוּע, ה' הָעֲלִיוֹנָה חוֹתֵמַת בְּאוֹת י', שְׁהוּא כַּף הַיָּד.

ש"ם הַדּוּר"ש הוּא צְדִיק, עֲלִיו נְאָמַר יְהו"ה אֱלֹהִיִּם נְתַן לִי לְשׁוֹן

תִּלְתָּ אַצְבָּעִין מְתִיחְדִין בְּקוֹלְמוֹס לְפְתִיבָה, וְעַלֵּיהֶוּ אָמַר בֶּן זֹמָא, אֵין בֵּין מַיִם הָעֲלִיוֹנִים לְמַיִם הַתַּחְתּוֹנִים, אֲלָא כְּשֶׁלֶשׁ אַצְבָּעוֹת, וְתִרִין אַצְבָּעָאן אֵינוּן דְּסַמְכִין לוֹן, וְאֵינוּן כְּתָרִי גְּלִימֵי דְּסַחֲיפֵי אֶהְדְּדִי, רְזִיא"ל אֵיהוּ אוּרִיא"ל, וְעַלֵּיהּ אֲתַמַּר (שְׁמוֹת ג טו) וְזֶה זְכַר"י עַם ו"ה רַמ"ח, וְדֹא רְזִיא"ל, שְׁמֵי עַם י"ה שְׁס"ה שְׁמוּעָא"ל מִטְטְרוּן י' הוּא"ל רֵאשִׁי תִיבִין שְׁמֵי, חֲסִדִיא"ל מִסְטְרָא דְּחֲסֵד, גְּבַרִיא"ל מִסְטְרָא דְּגְבוּרָה, אוּרִיא"ל מִסְטְרָא דְּעֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, בְּכָל סְטְרָא אֲלֵי אֵיהוּ מִסְטְרָא דְּאֵם, וְאֵינוּן אֲל"י א' כְּתָר י' חֲכְמָה ה' אֵימָא עַלְאָה, דְּאֵיהִי מְגַדֵּל עוֹז שֵׁם יְהו"ה (מְשַׁלֵּי יח י).

וְעוֹד אָמַר הֵהוּא סְבָא רַבִּי רַבִּי, וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִיִּם הוּא (שְׁמוֹת לב טז), תִּרִין יָדִין כּוֹתְבוֹת מִיַּמִּינָא וּמִשְׁמָאלָא, אֲבָל חֲרוֹת עַל הַלּוּחֹת עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, (נ"א בֶּן י"ה אֵיהוּ וְדֹא"י). כְּמָה מְלֹאכְיָא סְפָרִיא אֵית לְעִילָא דְּכְתָבִין זְכוּוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, וְכְמָה מְלֹאכְיָא דְּחוֹתְמָא דְּמִלְפָא בִּידֵיהוֹן דְּחַתְמִין זְכוּוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, וְכְמָה מְלֹאכְיָא אֵינוּן שְׁקָלִין קְלִין וְחֲמוּרִין דְּאוּרִייתָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה לג יח) אֵיזָה סוֹפֵר אֵיזָה שׁוֹקֵל, וְכַד אֵיהוּ חָתִים בְּטַבְעַת הַמְּלַךְ דְּאֵיהוּ ו' (נ"א י) אֵין לְהַשִּׁיב, חוֹתֵם אֵיהוּ ו' חוֹתֵם אָמַת, יָד כּוֹתֵב וְיָד חוֹתֵם ה' תַּתְּאָה כּוֹתֵב ה' עַלְאָה חוֹתֵם, דְּאֵינוּן ה' אַצְבָּעָאן דִּידִי יְמִינָא וְה' אַצְבָּעָאן דִּידִי שְׁמָאלָא, ה' תַּתְּאָה כּוֹתֵב בְּאֵת ו' דְּאֵיהוּ קוֹלְמוֹס, קְנָה דְּרוּעָא ה' עַלְאָה חוֹתֵם בְּאֵת י' דְּאֵיהוּ כַּף הַיָּד.

ש"ם הַדּוּר"ש אֵיהוּ צְדִיק, עַלֵּיהּ אֲתַמַּר (ישעיה נד) יְהו"ה אֱלֹהִיִּם נְתַן לִי לְשׁוֹן לְמוּדִים,

למודים, וזה (ד) יו"ד זעירה, לדעת לענות את יעף דבר, הם ה"ה שבהם, ועוף יעופף על הארץ, ונקדה של שם הכותב, והמכתב מכתב אלהי"ם הוא זה יהוה, ש"ם הדור"ש, יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים לדעת לענות את יעף דבר, וזה יהוה, ידיעת הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, בנקדה הזו יתהלל המתהלל השכל וידוע, וזה יהוה.

כל הנקודות הללו צריך לנקד אותם מפסוקי התורה, כמו שהם כתובים בדרך אמת, וכל הוי"ה יש לה משמש שרוב עליה, והיא המרפכה שלו, ואותה הוי"ה יש לה מנהיג ששולט עליה, כמו זכר על נקבה, ואין רשות לנקבה או לשליחה לעשות דבר בלי רשות בעלה, שכל מי שמקבל, היא הנקבה, מהמקום שהיא מקבלת, וסוד הדבר - פי גבוה מעל גבוה שומר, וכגון זה השליח למעלה מטטרו"ן, וכמה ממנים שפתח ידיו שהם שליחי השכינה, והשכינה, היא נקבה, אין לה רשות ללכת לשום מקום בלי רשות בעלה, וסוד הדבר - ויקחו לי תרומה. אם אתם רוצים שתשרה שכינתי ביניכם - ויקחו לי, קחו ממני רשות בראשונה להתגלות.

תקון חמשים וששה

בראשית ברא אלהי"ם, אלהי"ם הרי פשוטה שם יראה, פחד מצד האות ה' (ה"ה), שהיא לשמאל, שאף על גב שהאות י היא רחמים, במקום ששולטת ה' עליה היא נקראת נקבה, כמו זה ה"י, וסוד זה התגלה (ב"ה ה"א וא"ו ה"א) יו"ד ה"י וא"ו ה"י (ב"ה ה"א

ודא (ו) יו"ד זעירא, לדעת לענות את יעף דבר (שם), אינון ה"ה, דבהון ועוף יעופף על הארץ (בראשית א כ), ונקודה דשם הכותב, והמכתב מכתב אלהי"ם הוא דא יהוהו, ש"ם הדור"ש, יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים, לדעת לענות את יעף דבר ודא יהוה, ידיעת קודשא ברוך הוא בשכינתיה, בהאי נקודה יתהלל המתהלל השכל וידוע (ירמיה ט כג), ודא יהוה.

כל אליו נקודין צריך לנקדא לון מקראין דאורייתא, כמה דאינון פתיבין בארץ קשוט, וכל הוי"ה אית לה משמשא דרכיב עליה, ואיהי מרפכה ליה, וההיא הוי"ה אית לה מנהיגא דשליט עליה, כגון דכורא על נוקבא, ולית רשו לנוקבא ולא לשליחה דילה למעבר מדעם בלא רשות בעלה, דכל מאן דמקבל (דף פט ע"ב) איהי נוקבא, מאתר דאיהו מקבל, ורזא דמלה (קהלת ז) פי גבוה מעל גבוה שומר, וכגוונא דא שליחא לעילא מטטרו"ן, וכמה ממנן דתחות ידיה דאינון שליחן דשכינתא, ושכינתא איהי נוקבא, לית לה רשו לאזלא לשום אתר בלא רשו בעלה, ורזא דמלה ויקחו לי תרומה (שמות כה ב), אם אתון בעיתון דשריא שכנתי ביניכון, ויקחו לי נסיבו מני רשו בקדמיתא לאתגללא.

תקונא חמשים וששה

בראשית ברא אלהי"ם, אלהי"ם הא אוקמוה תמן דחילו מסטרא דאת ה' (נ"א ה"), דאיהי לשמאלא, דאף על גב דאת י איהו רחמי, באתר דשלטא ה' עלה נוקבא אתקריאת, כגוונא דא ה"י, ורזא דא אתגלייא (ב"ה ה"א וא"ו ה"א) יו"ד ה"י וא"ו ה"י (ס"א ב"ו"ד ה"א וא"ו ה"א) דלית בריה בלא דבר ונוקבא,